

“een imposante verschijning met een schouderhoogte van ruim 165 cm, beweegt zich soepel en straalt zelfvertrouwen uit, is nog vol in zijn zomervacht ondanks hier en daar een grijze pluk, verplaatst zich al genietend door het veld, een mooie bok in de kracht van zijn leven”

JOURNALISTIEK EN JACHT

Tekst en Foto's: Reinier Broeks

Het komt niet vaak voor dat een BN'er bekend maakt dat jagen zijn passie is. In zijn werkomgeving maakt hij er geen geheim van, maar met zijn column 'Je bent zo mooi, ik wil je doden' van juli 2012 maakte hij het pas echt wereldkundig. 'Hij' is Roelof Hemmen (1963), presentator/nieuwslezer bij RTL4 en BNR Nieuwsradio. Een pakkende zin uit zijn blog en gelijk de kapstok voor het interview is: 'Ik wil de bok doden. Ik wil het echt. Ik wil hem hebben, slachten en opeten'. Reden genoeg voor Waidmannsheil om het gesprek met hem aan te gaan.

Je hebt je jachtakte nog maar een paar jaar. Hoe komt dat?

Ondanks dat meer dan de helft van mijn familie iets met de jacht had of heeft, heb ik mijn passie pas laat ontdekt. Dat

op te eten. Als je het wilt eten, dan moet je het willen doden.

In je blog beschrijf je op een voor jagers zeer herkenbare wijze een vroege ochtend tijdens de jacht. Het spel tussen een bok en een geit in de bronst. In het tweede deel maak je meteen een sprong naar het opeten van het ree.

Ja, de meeste mensen staan heel ver bij de oorsprong van het eten vandaan. En ik wil duidelijk maken dat jacht iets is van alle tijden. Zonder jacht waren wij er niet. En ik vind het brutaal om een plofkip te fokken. De jacht geeft eerlijk vlees, van vrije dieren die leven zoals het hoort. Beter scharrelvlees bestaat niet. Daarom ben ik jager geworden. En de slager is mijn leermeester en vriend. Samen bepalen we de criteria om een dier te

moeten doen. Tijdens de jachtopleiding (SIN) gaat het vooral over wet- en regelgeving; over veiligheid voor jezelf en anderen. Maar het werkelijke jagen, de praktijk, is toch heel anders. En de training was daar een perfecte aanvulling op. Je leert je buks goed kennen, want je schiet heel vaak. Je krijgt te maken met verschillende schiethoeken en -posities. Allerlei praktische tips voor in het veld. Je leert een ree te ontweiden en te slachten. Mijn uitgangspunt is: als je schiet, moet het schot goed zijn. Een jager moet het hele pakket in huis hebben. Sowieso is het hebben van een wapen een hele verantwoordelijkheid. Je wordt al gauw gezien als een engerd. Dus hoe meer je vertrouwd bent met je wapen, met het jagen, eigenlijk met jezelf, des te beter kun je een goede ambassadeur voor de jacht zijn.

Foto: Robert-Jan Asselbergs

heeft waarschijnlijk alles met tijd en prioriteiten te maken. Waar het mogelijk allemaal begon, is bij mijn slager. Ik kocht daar iets van een haas en vroeg hoe hij daar aan kwam. 'Ik schiet ze zelf' was zijn antwoord. Het gevolg was, dat ik met de slager mee mocht om te drijven. En zo is het allemaal gekomen. Om dicht bij de natuur te staan, besloot ik jager te worden. Essentie van de jacht is dat je iets wilt bemachtigen; je wilt iets hebben om

schieten. Tijdens de jachtopleiding leer je veel, maar het echte gevoel krijg je pas in het veld. Dat is de beste leerschool. Daar komen theorie en praktijk samen en ben je alleen met je eigen afwegingen.

Als vervolg op de jachtopleiding heb je de Praktijk- en Vaardigheidstraining van Waidmannsheil gevolgd. Hoe was dat?

Die cursus is briljant! Iedereen zou dat

Je bent presentator maar bovenal journalist. Hoe kijk je in die hoedanigheid aan tegen het imago van de jacht in het algemeen en die van jagers in het bijzonder?

Laat ik vooropstellen dat wat jagers doen niet vies is, het is niet raar, je mag het gewoon doen. Toch heeft de jacht veel te lijden onder, wat ik noem, het bambi-syndroom: het schieten van herten is zielig. Als mensen het zielig vinden om

een dier te doden, dan is de jacht slecht. Ook de term 'plezierjacht' werkt niet mee. In de Initiatiefnota om tot één Natuurwet te komen, hebben PvdA, D66 en Groen-Links het over plezierjacht. Dat is het steeds maar weer 'framen' van de jacht door tegenstanders. Helaas is de lobby van de KNJV er niet in geslaagd om het woord 'plezierjacht' uit de Haagse vocabulaire te schrappen.

De individuele jager is meestal ook niet opgewassen tegen de gebundelde kracht van de jachttegenstanders. Jachttegenstanders schuwen geen middel om duidelijk te maken hoe wreed de jacht is, terwijl de jager zich beperkt weet vanwege zijn bijzondere positie als jachtaktehouder en wapenbezitter. Het is een ongelijke strijd die slechts gewonnen kan worden als jagers zich collectief gaan richten op het uitleg geven over het waarom van het jagen.

Stel, je bent mediacoach, spindoctor voor een jager. Welke tips heb je dan?

Om mee te beginnen: laat zien wat je doet. Ik bedoel daarmee dat je niet heimelijk je passie bedrijft. Vertel dat je jaagt en waarom je dat doet. Vertel over de strenge wet- en regelgeving,

vertel over je vakbekwaamheid. Deel je liefde voor de natuur. Loop je met een geweer in het veld en er zijn mensen in de buurt, breek je geweer. Doe je gezichtscamouflage af, laat je gezicht zien. Loop niet opzichtig met geschoten wild naar de auto. Als er sneeuw ligt even niet jagen, ook al mag het. Valhagel is voor jagers geen probleem maar burgers denken dat ze beschoten worden. Wees voorzichtig met je publiek en denk na over wat je doet. Het punt is dat wanneer één jager een fout maakt, dat voor alle jagers een hele slechte reclame is. Dat is dan niet zomaar recht getrokken.

Roelof, wat kunnen we nog meer doen om het imago van de jacht en de jagers te verbeteren?

Wat ik al eerder aangaf: plezierjacht is een woord dat niet goed ligt. Woordvoerders van belangenorganisaties zoals de KNJV en de NOJG moeten dat woord niet meer gebruiken. Ook niet als journalisten daar naar vragen. Beter is het om over beheer en schadebestrijding te praten. Probeer dat soort woorden te framen. Jagen is een vorm van beheer. Schadebestrijding voorkomt

dat we met zijn allen een heleboel geld uitgeven via verzekeringen (aanrijdingen) of schadeloosstellingen (vraatschade). Wees helder over de kosten. Zoek het volledig uit. Wat kost een aanrijding de samenleving en hoeveel zijn het er per jaar? Wat is de werkelijke landbouwschade en niet alleen de schade die wordt uitbetaald. Wat is de schade voor het vliegverkeer? Leg de nadruk op het maatschappelijk belang van de jacht. En heb het over feiten, niet over emoties!

Organisaties zoals de KNJV kunnen een grote(re) rol spelen. Geef veel voorlichting aan jagers over de media. Help de jagers om een eigen verhaal te hebben. Biedt ze een Q&A (vraag en antwoord) over dit soort onderwerpen. Zoek de media op en vertel het werkelijke verhaal over de Oostvaardersplassen en de Amsterdamse Waterleiding Duinen. Wees niet bang om stelling te nemen en uit te dragen waar je voor staat. De tegenstanders dóen niet anders. Alleen dan wel met halve waarheden en verdraaide verhalen. Laten wij het beter doen. De feiten tellen.

Wat is je tot nu toe je mooiste jachtervaring?

In mijn veld in Duitsland zat ik samen met mijn vriendin in een kassel om te genieten van de zonsopkomst. Uiteraard had ik mijn buks bij me want 'je weet maar nooit'. Er kwam niets behalve een bok. Op een meter of 100. Een mooi bokje. Maar ik heb niet geschoten want ik wilde met mijn vriend, de slager, mijn eerste bok schieten. De volgende dag zat ik op een andere hoogzit en weer kwam die bok voorbij. En weer heb ik niet geschoten, ondanks dat de bok op een meter of 60 – 70 mooi dwars stond. Een week later toen ik weer in het veld was, het weekend dat mijn vriend ook zou komen, zit ik op een hoogzit en geloof het of niet, weer komt diezelfde bok voorbij. Maar ik moest nog even geduld hebben tot de avond. Dan zou ik met Hans aan gaan zitten om een bok te schieten. De avond is nog jong als we zitten te genieten en ik het hele verhaal aan Hans vertel. Komt daar plotseling tegenover ons een bok uit de dekking. Ik fluister tegen Hans: dat is mijn bok! De bok scharrelt al vretend mooi spits op ons af en staat nooit breed. Op een meter

of 40 krijgt de bok ons waarschijnlijk in de neus en springt af naar waar hij vandaan kwam. Vlak voor de dekking besluit de bok nog even een fris blaadje van een boom mee te pikken. Hij staat dan dwars en meer heb ik niet nodig. Het schot is er uit en de bok ligt. Mijn eerste bok! Terug bij de hut heb ik hem ontweid en heb ik alle versierselen gekregen die horen bij een eerste bok. Een week later heb ik met vrienden voortreffelijke reerug gegeten. Wat een ervaring. Dat is pas jagen.

Je jaagt ook in Duitsland, op grofwild. Omdat het steeds moeilijker is om aan het wild te komen, gaan er steeds vaker stemmen op om te jagen met nachtzichtapparatuur en geluiddempers. Wat vind jij daarvan?

Meteen doen. Hoe beter je een dier hebt kunnen aanspreken, hoe beter je afwegingen kunt maken om het te schieten. Beter dan dat je in het donker op een nog donkerder vlek schiet waarvan je nog net de voor- en achterkant hebt kunnen onderscheiden. Geluiddemping is beter voor je gehoor en zal ongetwijfeld voor minder verstoring zorgen. Grootste bottleneck is volgens

mij de achterdocht bij de autoriteiten. Zij zijn bang voor excessen. Schutters die in het donker kunnen zien en schoten die onhoorbaar zijn, dat geeft geen fijn gevoel.

In het begin van het interview had je het over wild en eten. Vertel daar nog eens wat meer over.

Wat ik eerst nog even kwijt wil: jagen brengt balans. Daarmee is voor mij eigenlijk alles begonnen. En dicht bij de wilde dieren kunnen zijn. Zodat je kunt zeggen: ik ben daar ook. Je mag één zijn met de natuur. Je mag ook oogsten, scharrelvlees eten. Ik zie het als een perfect sluitstuk van het hele proces wanneer ik samen met Marjon, mijn partner, een heerlijke wildstoofpot eet. Marjon is sommelier en heeft heel veel verstand van wijn-spijscombinaties (website: proefmeer.nl). Dat is aan mij wel besteed! En daarmee is voor mij de cirkel rond. Van schot tot bord. Wat wil een mens nog meer? 🐾